

Sygn. akt IVU 143/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **P. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania od decyzji :

- z dnia 20 sierpnia 2018r. ,znak: (...)

- z dnia 13 września 2018r., znak: (...)

- z dnia 16 października 2018,znak: (...)

-

Zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób , że przyznaje odwołującemu się P. J. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 lipca 2018r. do 31 sierpnia 2018r. , od 1 września 2018r. do 21 września 2018r. i od 22 września 2018r. do 12 października 2018r.

Sygn. akt IV U 143/18

UZASADNIENIE

P. J. w dniu 18.09.2018r. wniósł dwa odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.:

- z dnia 20.08.2018r., znak: (...), mocą której odmówiono jemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21.07.2018r. do 31.08.2018r.,

- z dnia 13.09.2018r., znak: (...), mocą której odmówiono jemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.09.2018r. do 21.09.2018r.,

Przedmiotowa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IV U 143/18.

Następnie w dniu 19.11.2018r. P. J. wniósł do tut. Sądu kolejne odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 16.10.2018r., znak: (...), mocą której odmówiono jemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 22.09.2018r. do 12.10.2018r.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IV U 169/18.

P. J. wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez przyznanie jemu prawa do ww. świadczeń. Podał, że faktycznie korzystał przez 182 dni z zasiłku chorobowego z powodu urazu prawej nogi, który zakończył się 03.06.2018r. Następnie powrócił do pracy i pracował przez okres około dwóch tygodni. W pracy doznał urazu nogi lewej i barku. Wskazał, że ponownie był więc niezdolny do pracy, lecz z powodu nowej jednostki chorobowej, związanej z uszkodzeniem lewej nogi. Wskazał, że kod choroby na zaświadczeniu L4 jest taki sam na każdą z nóg. Zdaniem odwołującego się zaskarżone decyzje są nieprawidłowe, ponieważ po przerwie rozpoczął się nowy okres zasiłkowy.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o ich oddalenie, zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i połączenie spraw do wspólnego rozpoznania. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach. Stwierdził, że okresy niezdolności do pracy, tj. od 04.12.2017r. do 03.06.2018r. i od 19.06.2018r. do 21.09.2018r. zostały spowodowane tym samym schorzeniem i dlatego zostały zliczone do jednego okresu zasiłkowego, który wyczerpał się z dniem 03.06.2018r. (182 dni). Wskazał, że niezaskarżonymi decyzjami z dnia 04.06.2018r. i 31.07.2018r. odmówiono odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za dzień 04.06.2018r. i za okres od 05.07.2018r. do 20.07.2018r., a następnie zaskarżonymi decyzjami z 20.08.2018r., 13.09.2018r i 16.10.2018r. za okres od 21.07.2018r do 12.10.2018r. Zdaniem organu rentowego z uwagi, że przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy była krótsza niż 60 dni oraz, że niezdolności te dotyczyły tej samej choroby, zostały wliczone do jednego okresu zasiłkowego. W ocenie organu rentowego nie od 19.06.2018r. nie rozpoczął się nowy okres zasiłkowy i dlatego odwołującemu się nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za sporne okresy.

Zarządzeniem z dnia 05.12.2018r. obie sprawy dotyczące ww. zostały połączone do decyzji do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt IV U 143/18 (k.44).

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący się P. J. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą został objęty ubezpieczeniem chorobowym od dnia 01.08.2017r. (potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym – akta ZUS).

Odwołujący się w okresie od 04.12.2017r. do 04.06.2018r. był niezdolny do pracy z powodu: od 04.12.2017r. do 18.05.2018r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem S-89 – „Inne i nieokreślone urazy podudzia”, tj. bóle i obrzęk prawej stopy po urazie, drętwienia, niedoczulica stopy; w okresie od 19.05.2018r. do 04.06.2018r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem T-23, tj. oparzenie termiczne i chemiczne nadgarstka i ręki (dowód: dokumentacja – akta ZUS; dokumentacja medyczna (...) w Ł. - lekarza K. Z. - k.12-16).

Z dniem 03.06.2018r. P. J. wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Organ rentowy wypłacił jemu zasiłek chorobowy za ten okres. Z uwagi na fakt, że niezdolność do pracy orzeczona zaświadczeniami lekarskimi trwała łącznie 183 dni organ rentowy na mocy decyzji z dnia 04.06.2018r. odmówił wypłaty zasiłku za dzień 04.06.2018r., ponieważ z dniem 03.06.2018r. (decyzja z dnia 04.06.2018r. – akta ZUS). Ta decyzja nie została zaskarżona.

Po wyczerpaniu ww. okresu zasiłkowego P. J. powrócił do pracy od 05.06.2018r., jednakże na skutek upadku z rusztowania doznał urazu lewej nogi i barku. Dlatego też odwołujący się ponownie był niezdolny do pracy okresy niezdolności do pracy:

1) od 19.06.2018r. do 03.07.2018r. – kod choroby S89.8 - Inne i określone urazy podudzia,

- 2) od 04.07.2018r. do 20.07.2018r. – kod choroby M70 - Choroby tkanek miękkich związane z ich używaniem, przeciężeniem i uciskiem;
- 3) od 21.07.2018r. do 06.08.2018r. - kod choroby M70 (ból barku prawego, osłabienie siły ręki prawej)
- 4) od 07.08.2018r. do 31.08.2018r. - kod choroby M70 (ból barku prawego);
- 5) od 01.09.2018r. do 21.09.2018r. - kod choroby M70;
- 6) 22.09.2018r. do 12.10.2018r. - kod choroby M70; dowód: zestawienie zaświadczeń lekarskich (...) za okres od 01.01.2017r. do 05.10.2018r. – akta ZUS):.

Decyzją z 31.07.2018r. organ rentowy odmówił odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 05.07.2018r. do 20.07.2018r(dowód: decyzja z 31.07.2018r – akta ZUS). Decyzja ta także nie została zaskarżona przez odwołującego się(bezsporne).

Następnie organ rentowy odmówił odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego decyzjami z dnia:

- 1) 20.08.2018r. za okres od 21.07.2018r. do 31.08.2018r.;
- 2) 13.09.2018r. za okres od 01.09.2018r. do 21.09.2018r.;
- 3) 16.10.2018r. za okres od 22.09.2018r. do 12.10.2018r.

Uzasadniając ww. sporne decyzje organ rentowy stwierdził, że okres zasiłkowy został wyczerpany z dniem 03.06.2018r. , ponieważ okresy niezdolności do pracy od 04.12.2017r. do 04.06.2018r. oraz od 19.06.2018r. do 12.10.2018r. były spowodowane tą samą chorobą co niezdolność do pracy trwająca od 04.12.2017r. do 18.05.2018r., a przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy była krótsza niż 60 dni. Dlatego też odmówił przyznania prawa do zasiłku chorobowego za w/w okresy niezdolności do pracy.

Lekarz rodzinny odwołującego się -K. Z. pismami z dnia 26.11.2018r. i 10.12.2018r. podała , że odwołujący się przebywał na zwolnieniach lekarskich od dnia 04.12.2017r. do 18.05.2018r. z powodu choroby oznaczonej kodem S89 (choroby nogi prawej), a od 19.06.2018r. do 03.07.2018r. z powodu nowej choroby – urazu drugiej kończyny dolnej , oznaczonej także symbolem S89 (dowód: pisma lekarza rodzinnego odwołującego się K. Z. - k. 36 i 48).

Sąd zważył, co następuje:

Wniesione przez odwołującego się P. J. odwołania od zaskarżonych jako zasadne, zasługują na uwzględnienie.

Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni (art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - Dz.U. z 2016r., poz.372). Art. 9 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ww. ustawy. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ww. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Ustanie „poprzedniej niezdolności do pracy” (art. 9 ust. 2 ww. ustawy) oznacza ustanie niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym (vide- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 7/09). Oznacza to, że jeżeli między okresami orzeczonych niezdolności do pracy ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy - okresy niezdolności do pracy przypadające przed przerwą i po przerwie zlicza się do jednego okresu zasiłkowego. W takim

przypadku rozpoczęcie kolejnego okresu zasiłkowego nie jest możliwe. Ubezpieczony może zaś złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę (vide- Służba (...) 2005 nr 8, poz. 11).

T.. Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego zaprezentowanego w zaskarżonych decyzjach, że okresy niezdolności do pracy od 04.12.2017r. do 04.06.2018r. i od 19.06.2018r. do 12.10.2018r. zostały spowodowane tym samym schorzeniem i winny być zliczone do jednego okresu zasiłkowego.

Sąd na podstawie analizy całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, a przede wszystkim w oparciu o dokumentację medyczną leczenia odwołującego się w Szpitalu Wojewódzkim w Ł.- (...) i u lekarza rodzinnego K. Z. , pisemnych informacji udzielonych przez lekarza K. Z. co do przyczyn niezdolności do pracy odwołującego się w wyżej wymienionych okresach stwierdził, że niezdolność do pracy odwołującego się od 19 .06.2018r., która nastąpiła po przerwie , nie została spowodowana tym samym schorzeniem, co niezdolność , która trwała od 04.12.2017r. do 18.05.2018r. Z materiału dowodowego wynika bowiem ,że niezdolność do pracy od 04.12.2017r. do 18.05.2018r była spowodowana bólem , obrzękiem, drętwieniem, niedoczulicą **stopy prawej** po urazie (pobicie w 2015r.) i była oznaczona symbolem S-89 „ Inne i nieokreślone urazy podudzia” , natomiast niezdolność do pracy od 19.06.2018r. do 03.07.2018r. . spowodowana była nową, inną chorobą - urazem drugiej(**lewej**) **nogi** (kod choroby S89.8 – „ Inne i określone urazy podudzia”).. Potwierdza to jednoznacznie dokumentacja medyczna leczenia odwołującego się u lekarza rodzinnego , z której wynika ,że od 04.12.2017r. do 18.05.2018r. odwołujący się był niezdolny do pracy z powodu bólu , drętwienia , niedoczulicy i obrzęku stopy prawej , tj., choroby oznaczonej symbolem S89 , następnie od 19.05.2018r. do 04.06.2018r. z powodu oparzenia nadgarstka i ręki. W dniu 19.06.2018r. odwołujący się zgłosił się z powodu urazu sprzed 4 dni kolana lewego, i lekarz rozpoznała uraz, obrzęk, ograniczenie bólowe ruchów czynnych i biernych kolana lewego i od 19.06.2018r był niezdolny do pracy z powodu urazu kolana lewego(dowód: dokumentacja medyczna k. 120- 16v). Wynika to także z informacji lekarza K. Z., która potwierdziła, że odwołujący się przebywał na zwolnieniach lekarskich od dnia 04.12.2017r. do 18.05.2018r. z powodu choroby oznaczonej kodem S89, a od 19.06.2018r. do 03.07.2018r.z powodu innej, nowej choroby urazu także oznaczonej kodem S89.8, tj. urazu drugiej kończyny dolnej (dowód: pisma k. 36, 48).

Wobec powyższego Sąd dał wiarę twierdzeniom ubezpieczonego, że od 19.06.2018r. rozpoczął się nowy okres zasiłkowy .W tym miejscu należy wskazać ,że po zapoznaniu się z wyżej wskazanym materiałem dowodowym, pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 20.12.2018r. - pozostawił odwołanie do uznania sądu. (vide: protokół rozprawy z dnia 20.12.2018r.- k. 53).

W oparciu o wyżej wskazane dowody, Sąd uznał za zasadne stanowisko odwołującego się, że od 19.06.2018r. otworzył się nowy okres zasiłkowy, albowiem jego niezdolność do pracy od dnia 19.06.2018r. była spowodowana innym schorzeniem, choć oznaczonym tym samym kodem choroby.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że P. J. przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za sporne okresy.

Z tych względów Sąd, na podst. art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżone decyzje, przyznając odwołującemu się prawo do zasiłku chorobowego za sporne okresy.